

стигне, какъ управлѣва всемъдро, и какво опредѣлѣва непрѣнно за челоуѣческыты работы, высочайшіятъ промыслъ Божій, това е неизказанна смѣлость. Въ бездната на Божіа разбмъ и премъдрость крые са едно твърдѣ неразбмително таинство, и Божіето предопредѣленіе. И за него, нека разсждава, колкото иска; нека тълкѣва, колкото иска; нъ никакъ не може го постигна челоуѣческытъ умъ, защото е краткъ въ разбиранието, недостатъченъ въ познаваніето. Ехолостическы Бого-словци! азъ знамъ всичко, цюто и да говорите за Божіето предопредѣленіе. Вые говорите, че предопредѣленіето е предпознаваніе, и предготовленіе на Божіиты благодѣланіа, чрезъ които навѣрно са спасаваатъ всити спасаеми. Вые говорите, че то е преминѣване на словеснъ тварь, кымъ вѣчныа животъ. Вые говорите, че то е извиранъе за благодать и слава. Нъ само не знаете, кога става предопредѣленіето: напредъ ли, докле оцѣ не е позналъ Богъ работыты, или вече слѣдъ като ги познае, вые не разбирате, че Богъ предвижда открай онова, цю са върши отъ челоуѣцыты на времето си; и че предвѣчното Божіе предзаніе е твърдо: а временното челоуѣческо дѣйствіе е свободно. Вые не знаете, че непрекратніятъ Божій свѣтъ, и свободното самовластіе на словесныты твари сж сзгласни помеждъ си: че Божіето опредѣленіе е неизмѣнно, и не са подхвърла подъ нѣжда: че то е най свѣршено, и не възпріема бываемото отъ слдчай. И тѣй нека отмахнемъ ные, нека отмахнемъ испытваніята, които не доволѣваатъ, нъ смѣщаватъ ума: недобмѣваніята, които не просвѣщаватъ, нъ помрачаватъ разбма. Въ непостижимото това дѣло, само едно нѣщо разбиралмы, слдшателъе, а именно: че предопредѣленіето не е дрѣго нѣщо, освенъ само присъзкъдпаванъе при Божіата благодать, и челоуѣческото ценіе. Божіата благодать е, която призовава: а челоуѣческото ценіе ѣ, което ѣ послѣдъка.

Иисъсъ Христосъ, като дошълъ въ Галілеа, намѣрилъ тамъ Філіппа, и го повикалъ и мдрѣкълъ: Градѣ по мнѣ. Філіппъ Го повѣрвалъ, тръгнулъ слѣдъ Него, и рѣкълъ на дрѣгара си Наदानила: Егбже на писд, Мѡѡсеѣй въ законѣ, и прорѣцы, ѡбрѣтѣ охомъ Исуса Сѣна Іѡсифова, ѣже ѡ Назарѣта. И тѣй са предопредѣлилъ Філіппъ за честь-та на апостолското достоинство, и за славата на небесното царство. Затоа азъ искамъ днесъ да поговорѣ и докажѣ за дѣѣ нѣща. Първо, че въ Бога е всичкото ценіе, за да